

3.6.2. Δεν διαγράφεται συγκεκριμένος χρονικός ορίζοντας για την εφαρμογή της στρατηγικής αυτής. Στην ιδανικότερη περίπτωση, η στρατηγική θα πρέπει να έχει, τουλάχιστον δεκαετή, διάρκεια για να καθίσταται δυνατός ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός και να περιλαμβάνει δέσμευση ότι θα περάσει από την απλή προστασία στην ουσιαστική αποκατάσταση και στην προετοιμασία περαιτέρω συμβουλευτικού ή κανονιστικού υλικού, βάσει των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης και της ανάλυσης της αποτελεσματικότητας των δράσεων. Για το λόγο αυτό, μια δεκαετής στρατηγική απαιτεί σαφώς μια ενδιάμεση αναθεώρηση.

3.6.3. Το στρατηγικό πλαίσιο για την εδαφική προστασία που θα οδηγήσει μακροπρόθεσμα στην εδαφική αποκατάσταση, θα επιβάλει στις υποψήφιες χώρες να διατηρήσουν τα από οικολογική άποψη αξιόλογα στοιχεία των πρακτικών διαχείρισης των εδαφών και των γαιών που εφαρμόζουν, ενώ ταυτόχρονα θα αποτρέψει κάθε κίνδυνο υποβάθμισης που θα οφείλεται στους αυξημένους ρυθμούς ανάπτυξης μετά την προσχώρησή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι υποψήφιες χώρες αντιμετωπίζουν επίσης σημαντικά χρόνια προβλήματα μόλυνσης και υποβάθμισης των εδαφών, τα οποία χρήζουν επίλυσης και εξέτασης στο πλαίσιο ενός συνεχούς προγράμματος ανάλυσης των κινδύνων, πολυετούς διάρκειας.

Βρυξέλλες, 12 Φεβρουαρίου 2003.

Ο Πρόεδρος

της Επιτροπής των Περιφερειών

Albert BORE

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Στρατηγική για την ενιαία αγορά για την περίοδο 2003-2006»

(2003/C 128/08)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

έχοντας υπόψη την έκκληση της Επιτροπής να τοποθετηθεί σε σχέση με τη μελλοντική πολυετή στρατηγική για την ενιαία αγορά, η οποία πρόκειται να υποβληθεί την άνοιξη του 2003·

έχοντας υπόψη την απόφαση του Προεδρείου της στις 9 Οκτωβρίου 2002, βάσει του άρθρου 265 παράγραφος 5 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να αναθέσει στην επιτροπή «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική» την κατάρτιση της σχετικής γνωμοδότησης·

έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της για την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με θέμα «Επισκόπηση 2000 της στρατηγικής για την ενιαία αγορά» (CdR 311/2000 fin) ⁽¹⁾·

έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της για την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με θέμα μια «Στρατηγική για την εσωτερική αγορά υπηρεσιών» (CdR 134/2001 fin) ⁽²⁾·

έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της για την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με θέμα «Συνεργασία για τη διατήρηση του δυναμισμού — Επισκόπηση 2001 της στρατηγικής για την εσωτερική αγορά» (CdR 200/2001 fin) ⁽³⁾·

εκτιμώντας τη γνωμοδότησή της για την ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα «Παραγωγικότητα: το κλειδί για την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών οικονομιών και επιχειρήσεων» (CdR 224/2002 fin)·

⁽¹⁾ EE C 148 της 18.5.2001, σ. 16.

⁽²⁾ EE C 357 της 14.12.2001, σ. 65.

⁽³⁾ EE C 107 της 3.5.2002, σ. 68.

έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησης (CdR 341/2002 rev.) της επιτροπής «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική» που υιοθετήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2002 (εισηγήτρια: η κα Ulrike Rodust, Μέλος του Κοινοβουλίου του Ομόσπονδου Κρατιδίου του Σλέσβιχ-Χολστάιν, D/PES).

υιοθέτησε, κατά την 48η σύνοδο ολομέλειάς της, της 12ης και 13ης Φεβρουαρίου 2003 (συνεδρίαση της 12ης Φεβρουαρίου), την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Προοπτικές μετά από δέκα χρόνια λειτουργίας της ενιαίας αγοράς

Η Επιτροπή των Περιφερειών

1.1. Επικροτεί το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να καλέσει όλους τους ενδιαφερόμενους να καταβάλουν έντονες προσπάθειες προκειμένου να ολοκληρωθεί η ενιαία αγορά και τη την πρόθεσή της να παρουσιάσει μία μεσοπρόθεσμη στρατηγική ή πρόγραμμα, πιθανότατα τριετούς διάρκειας, τον Απρίλιο του 2003, με στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς. Συγκριτικά με προηγούμενα έγγραφα στρατηγικής, το έγγραφο αυτό θα είναι πιο περιεκτικό, πιο φιλόδοξο και πιο συνεκτικό και θα επικεντρώνεται ειδικότερα στο ζήτημα της ανταγωνιστικότητας σε μια διευρυμένη Ευρώπη και στην καλύτερη λειτουργία των αγορών προϊόντων και υπηρεσιών.

1.2. Επιδιοκίμαζε αυτή τη φιλόδοξη πρόθεση. Η ΕΤΠ, όπως άλλωστε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θεωρεί ωστόσο απαραίτητη τη στενότερη σύνδεση της νέας πολυετούς στρατηγικής για την ενιαία αγορά με τις διάφορες οικονομικές διαδικασίες και τον προσανατολισμό της προς τον μοναδικό στόχο να καταστεί η Ένωση η πλέον ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης στον κόσμο μέχρι το 2010. Στις εν λόγω διεργασίες συγκαταλέγονται κυρίως η διαδικασία του Λουξεμβούργου του 1997 για την ανάπτυξη πολιτικών σχετικά με την αγορά εργασίας, η διαδικασία του Κάρντιφ του 1998 για τη μεταρρύθμιση της ευρωπαϊκής οικονομίας, η διαδικασία της Λισαβόνας του 2000 για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και η διαδικασία του Γκέτεμποργκ του 2001 για τη βιωσιμότητα και την περιβαλλοντική διάσταση. Οι παραπάνω διαδικασίες εισήχθησαν από τα πρώτα στάδια της νομοθεσίας για την ενιαία αγορά με στόχο την ενίσχυση επιμέρους πτυχών της ευρωπαϊκής οικονομίας.

1.3. Υποστηρίζει τις προσπάθειες που γίνονται στις συγκεκριμένες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να απλουστευθεί η νέα στρατηγική για την ενιαία αγορά, μαζί με τις άλλες προαναφερθείσες διαδικασίες, μέσω μιας ενιαίας γενικής στρατηγικής και να επικεντρωθεί στον ενιαίο στόχο για το 2010.

1.4. Εκτιμά ότι η μελλοντική πολυετής στρατηγική για την ενιαία αγορά πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη την περαιτέρω διεύρυνση της αγοράς. Ορισμένοι σημαντικοί οικονομικοί τομείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ακόμη στα αρχικά στάδια του ανοίγματος στην ενιαία αγορά (ιδίως οι αγορές της ενέργειας, των μεταφορών, του χρηματοπιστωτικού τομέα και των υπηρεσιών). Η υπαγωγή όλου του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην ενιαία αγορά (μεταξύ άλλων, του εταιρικού δικαίου, των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, των επιδοτήσεων και του ανταγωνισμού, των επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, της φορολογικής εναρμόνισης, της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας και της πανευρωπαϊκής συμβατότητας των συστημάτων κοινωνικής προστασίας) αποτελεί πλέον ουσιαστικό στοιχείο για το μέλλον της ενιαίας αγοράς.

1.5. Συμφωνεί με την απαραίτητη διεύρυνση της έννοιας της ενιαίας αγοράς. Πιστεύει ότι μέσα στα επόμενα χρόνια θα πρέπει, βάσει της στρατηγικής για την ενιαία αγορά, να δοθούν λύσεις, οι οποίες θα προσανατολίζονται πρωτίστως προς τις απαιτήσεις της αγοράς και, παράλληλα, θα υπογραμμίζουν τις οικονομικο-πολιτικές ευθύνες και πρωτοβουλίες των κρατών μελών και των περιφερειακών και τοπικών αρχών και την ποιότητα του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου.

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Σύγκλιση των διαφόρων οικονομικών διαδικασιών

Η Επιτροπή των Περιφερειών

2.1. Θεωρεί απαραίτητη την ανάπτυξη μίας μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την ενιαία αγορά, η οποία θα καλύπτει το διάστημα έως το 2010, προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερος από ό,τι μέχρι σήμερα προσανατολισμός των στόχων της προς τον γενικότερο στόχο για το 2010 και να διευκολυνθεί η σύνδεση με τις άλλες οικονομικές διαδικασίες. Πρέπει να διατηρηθεί η δυνατότητα λεπτομερέστερων περιοδικών ρυθμίσεων αυτής της στρατηγικής. Με τον τρόπο αυτό μπορούν να συνδυαστούν καλύτερα οι διάφορες διαδικασίες και να επιτευχθεί μεγαλύτερη διαφάνεια και ασφάλεια κατά τον προγραμματισμό για όλους τους συμμετέχοντες φορείς.

2.2. Επιδιοκίμαζε την καθιέρωση του μεγαλύτερου ανταγωνισμού ως βασικής αρχής για τα περαιτέρω μέτρα ελευθέρωσης που αποσκοπούν στο άνοιγμα των κλειστών αγορών, στην εδραίωση της ανταγωνιστικότητας στις ευρωπαϊκές και τις διεθνείς αγορές και στην αποφυγή των περιττών επιμέρους ρυθμίσεων. Η ΕΤΠ υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι ο ανταγωνισμός αποτελεί μεν υψηλή προτεραιότητα, αλλά δεν θα πρέπει να είναι το μοναδικό κριτήριο της ευρωπαϊκής ενιαίας αγοράς. Κατά την εφαρμογή της αρχής του ανταγωνισμού ως μέσου εναρμόνισης, θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη τα όρια που θέτει η ευρωπαϊκή νομοθεσία, η οικονομική, κοινωνική και εδαφική πτυχή της αρχής της συνοχής, η εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, οι εξωτερικές συνέπειες των οικονομικών δραστηριοτήτων και η ύπαρξη προϊόντων και υπηρεσιών που παράγονται ή παρέχονται σε πολύ περιορισμένες ποσότητες, σε περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα που έχουν ως επακόλουθο την αύξηση του κόστους (μικρά νησιά, ορεινές και αποκεντρωμένες περιοχές), οι οποίες δεν μπορούν να ανταγωνιστούν τις πιο ευνοημένες ζώνες.

2.3. Τονίζει τη σημασία της τήρησης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας κατά την περαιτέρω ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς στους κόλπους των κρατών μελών. Για να διασφαλιστεί η έγκαιρη και ομοιόμορφη εφαρμογή στα κράτη μέλη, η ΕΤΠ δεν υποστηρίζει ούτε την μέθοδο του ανοιχτού συντονισμού ούτε τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών.

Ελευθέρωση και επιχειρηματικό περιβάλλον

Η Επιτροπή των Περιφερειών

2.4. Αναγνωρίζει ότι το περαιτέρω άνοιγμα των αγορών θα δημιουργήσει ευνοϊκές συνθήκες για συνέργιες και ότι μια πολυδιάστατη ενιαία αγορά οδηγεί στη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών. Προτείνει, κατά την περαιτέρω ελευθέρωση τμημάτων της αγοράς και του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, στους τομείς που αφορούν πιο συγκεκριμένα τις περιφερειακές και τοπικές αρχές, να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα:

2.5. Υπογραμμίζει τη σύνδεση μεταξύ της ελευθέρωσης και της εδαφικής συνοχής. Σημαντική πτυχή της σύνδεσης αυτής είναι το σχεδιαζόμενο άνοιγμα της αγοράς στον τομέα των μεταφορών (σιδηροδρομικές εμπορευματικές μεταφορές, εθνικές και διεθνείς δημόσιες συγκοινωνίες). Τονίζει όμως παράλληλα ότι η πολιτική ελευθέρωσης δεν πρέπει να περιορίζει το δικαίωμα των κρατών μελών να ορίζουν ποιες υπηρεσίες θεωρούνται μη κερδοσκοπικές υπηρεσίες κοινής ωφέλειας σε εθνικό επίπεδο και ποιες όχι ούτε να δρα περιοριστικά ή να παρεμποδίζει τις αναπτυξιακές δυνατότητες μεμονωμένων περιφερειών ή κοινοτήτων. Αυτό ισχύει ειδικότερα για τις δημόσιες επιβατικές μεταφορές. Τα δύο προαναφερθέντα στοιχεία αποτελούν σημαντική συνιστώσα των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας.

2.6. Πιστεύει ότι η ελευθέρωση του τομέα των μεταφορών θα πρέπει να βασιστεί στα εξής κύρια στοιχεία: ίσες ευκαιρίες για όλες τις επιχειρήσεις μεταφορών, ελεγχόμενος ανταγωνισμός, επαρκές περιθώριο για επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, αρκετά μεγάλες, λογικές και σαφώς προσδιορισμένες μεταβατικές προθεσμίες και περίοδοι εγκυρότητας των εγκρίσεων, ανυπαρξία περιττών κοινωνικών ρητρών και γραφειοκρατίας για τους εργαζόμενους και διαθεσιμότητα των υπηρεσιών των μεταφορών σε όλους τους πολίτες.

2.7. Επικροτεί το ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης eEurope 2005 και ζητά την εκπόνηση κοινών κανόνων και διαδικασιών για τη χρήση των υπηρεσιών παροχής πληροφοριών του δημόσιου τομέα, οι οποίες διασφαλίζουν ίσους βασικούς όρους για όλους τους φορείς που δραστηριοποιούνται στην ευρωπαϊκή αγορά πληροφοριών. Οι αδικαιολόγητες στρεβλώσεις πρέπει να εξαλειφθούν και οι όροι χρήσης των πληροφοριών να καταστούν διαφανέστεροι. Οι περαιτέρω τεχνολογικές εξελίξεις δεν θα πρέπει να οδηγήσουν σε νέους περιορισμούς ή κρυπτογραφήσεις (π.χ. ψηφιακή τηλεόραση) κατά τις διασυνοριακές δραστηριότητες, προκειμένου να αποφευχθεί η επανεθνικοποίηση και ο περιορισμός της ενιαίας αγοράς.

2.8. Φρονεί ότι οι κανόνες που ισχύουν για τα διάφορα μέσα (Διαδίκτυο, αναλογική και ψηφιακή τηλεόραση, Παγκόσμιο Σύστημα Κινητών Τηλεπικοινωνιών UMTS) θα πρέπει να συντονιστούν καλύτερα και να διασυνδεθούν, προκειμένου να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να εξασφαλιστεί η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Σε τη διαφήμιση και την προστασία των ανηλίκων, θα πρέπει να αναπτυχθούν ελάχιστα κοινά πρότυπα που θα ισχύουν εξίσου για όλα τα μέσα.

2.9. Ζητά να υπερνικηθούν τα εμπόδια στον τομέα των υπηρεσιών. Στο πλαίσιο αυτό κάνει έκκληση για αποφασιστικές προσπάθειες περαιτέρω ελευθέρωσης της αγοράς προς την κατεύθυνση μίας ενιαίας αγοράς για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

2.10. Τονίζει ότι η ευρωπαϊκή αγορά εργασίας αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ενιαίας αγοράς. Παρά τα δέκα χρόνια εφαρμογής των κανόνων για την ενιαία αγορά, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εξακολουθεί να προσκρούει σε πρακτικά προβλήματα.

2.11. Υπογραμμίζει ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η ευελιξία της αγοράς εργασίας, με την απόδοση ιδιαίτερης προσοχής στα προσόντα και την κινητικότητα. Ζητά επίσης την ανάληψη περισσότερων και αποφασιστικότερων δράσεων για την εξάλειψη των εμποδίων στην κινητικότητα. Αυτό αφορά ιδίως τους τομείς της αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων, της απόκτησης δεξιοτήτων στις τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) ανά την Ευρώπη και τη γνώση ξένων γλωσσών.

2.12. Ζητά να συμπεριληφθεί στη νέα στρατηγική για την ενιαία αγορά η επέκταση της δυνατότητας μεταφοράς των παροχών κοινωνικής ασφάλισης χωρίς οικονομικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη και τις περιφέρειές τους. Η ΕΤΠ επικροτεί τις πρωτοβουλίες για την αναθεώρηση, την απλούστευση, τη μεγαλύτερη διαφάνεια και τη διευκόλυνση της εφαρμογής της συντονιστικής κοινωνικής νομοθεσίας.

2.13. Πιστεύει ότι η συνεργασία των κρατών μελών στον τομέα των συστημάτων υγείας με την ενεργό συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους ασθενείς και τους συγγενείς και φίλους τους, προκειμένου να διευκολυνθεί η ελεύθερη διασυνοριακή κυκλοφορία και η λειτουργία της ενιαίας αγοράς.

2.14. Τονίζει την ανάγκη να καταργηθούν όσο το δυνατόν ταχύτερα οι διαφορές μεταξύ των συστημάτων υγείας των σημερινών κρατών μελών της ΕΕ και των γειτονικών υποψηφίων χωρών και να αναληφθούν για τον σκοπό αυτό ενιαίες πρωτοβουλίες και ενέργειες (βέλτιστες πρακτικές, ανταλλαγή πληροφοριών κ.λπ.).

2.15. Επικροτεί το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εξαλείψει τη νομική αβεβαιότητα όσον αφορά τις ευρωπαϊκές υπηρεσίες κοινής ωφέλειας. Οι υπηρεσίες αυτές θα πρέπει να παραμείνουν σημαντική συνιστώσα του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου. Κατά το άνοιγμα των αγορών θα πρέπει να υπάρχει μέριμνα για τη διασφάλιση και την προστασία του κοινού συμφέροντος, αλλά ταυτόχρονα να αναγνωρίζονται τα ιδιαίτερα εθνικά χαρακτηριστικά των κρατών μελών.

2.16. Υπογραμμίζει ότι στην ενιαία αγορά πρέπει να συνεχίσει να διατίθεται σε όλους τους πολίτες ευρύ φάσμα ποιοτικών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας σε προσιτές τιμές.

2.17. Συμμερίζεται την άποψη ότι οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν μακροπρόθεσμα να προξενήσουν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό και να βλάψουν την ενιαία αγορά και ότι θα πρέπει, επομένως, να περιοριστούν. Θα ήθελε να χρησιμοποιούνται αυτές οι ενισχύσεις πιο επικεντρωμένα και να προσανατολίζονται περισσότερο σε οριζόντιους στόχους και σε περιπτώσεις όπου η αγορά έχει σαφώς αποτύχει.

2.18. Ζητά να αναπτυχθεί, στο πλαίσιο της νέας στρατηγικής για την ενιαία αγορά, μια ευρωπαϊκή πολιτική για τις ενισχύσεις, η οποία θα λαμβάνει υπόψη της τους στόχους περιφερειακής πολιτικής, θα επιτρέπει τις αποκεντρωμένες πρωτοβουλίες για την περιφερειακή πολιτική και θα διασφαλίζει τον θεμιτό ανταγωνισμό.

2.19. Υπογραμμίζει τη σημασία της βιωσιμότητας και της επεξεργασίας πανευρωπαϊκών πρότυπων κριτηρίων και κανόνων στον τομέα του περιβάλλοντος, προκειμένου να επιτευχθεί καλύτερη ισορροπία μεταξύ των οικονομικών, των οικολογικών και των κοινωνικών συμφερόντων, καθώς και την αναγκαιότητα κρατικών ενισχύσεων σε αυτόν τον τομέα. Ακόμη και η θέσπιση ενός κανόνα περί ελαχίστων ή/και ενός ειδικού κανονισμού εξαιρέσεως σ' αυτόν τον τομέα θα μπορούσε να έχει θετικά αποτελέσματα και θα πρέπει να συμπεριληφθεί στις συμφωνίες με τις υποψήφιες χώρες.

2.20. Θεωρεί ουσιώδη την περαιτέρω ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς των προϊόντων, ιδίως όσον αφορά την αμοιβαία αναγνώριση, μια νέα προσέγγιση της εναρμόνισης, τα εμπορικά σήματα της ΕΕ, την εποπτεία της αγοράς, την τυποποίηση και την ομοιόμορφη εφαρμογή αυτών των κανόνων (ιδιαίτερα στο πλαίσιο της διευρύνσεως) και ενός ευρωπαϊκού δικαίου ευρεσιτεχνίας με αποκεντρωμένη δικαιοδοσία. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης έχει αποδειχθεί ιδιαίτερα πολύτιμη όσον αφορά τη διατήρηση των περιφερειακών διαφορών και πρέπει να διατηρηθεί. Η πρακτική και περιοδική σύγκριση των τιμών αποτελεί ένα από τα μέσα που μπορούν να αυπνίσουν ένα συνεχές ενδιαφέρον για την ενιαία αγορά τόσο από πλευράς των καταναλωτών όσο και των επιχειρήσεων. Οι καταστάσεις των τιμών που συντάσσει η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία (Eurostat) θα πρέπει να προσαρμοστούν και χρησιμοποιούνται αναλόγως.

Υλοποίηση της μελλοντικής στρατηγικής για την ενιαία αγορά

Η Επιτροπή των Περιφερειών

2.21. Συνιστά να τοποθετηθεί η υλοποίηση της νέας πολυετούς στρατηγικής για την ενιαία αγορά στο επίκεντρο του πολιτικού προγραμματισμού. Υπογραμμίζει τις σχετικές προτάσεις που έχει υποβάλει κατά τα τελευταία χρόνια. Για να περιοριστούν οι μεγάλες αποκλίσεις των επιπέδων γνώσης της ενιαίας αγοράς μεταξύ των κρατών μελών (πίνακας αποτελεσμάτων της εσωτερικής αγοράς), η ΕΤΠ έχει προτείνει να διοργανώνονται περιφερειακές διασκέψεις (στρογγυλές τράπεζες) όλων των ενδιαφερόμενων μερών, για να προαχθεί η υλοποίηση της ενιαίας αγοράς και να ανοίξει ο δρόμος για περαιτέρω νομοθεσία με την ανταλλαγή εμπειριών.

2.22. Προτείνει να ενσωματωθεί η νέα στρατηγική για την ενιαία αγορά σε ένα πραγματικό σχέδιο δράσης, που θα βασίζεται στις προτάσεις της Λευκής Βίβλου για την Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση, για τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων τμημάτων της

κοινωνίας των πολιτών και τη βελτίωση της νομοθεσίας. Πέρα από την παρακολούθηση της υλοποίησης, το σχέδιο αυτό θα περιλαμβάνει επίσης στοχοθετημένες εκστρατείες ενημέρωσης σχετικά με τη νομοθεσία και τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς σε εκείνα τα κράτη μέλη όπου οι πολίτες και οι επιχειρήσεις είχαν τη μικρότερη εξοικείωση μαζί της. Η συμμετοχή του περιφερειακού και του τοπικού επιπέδου είναι ουσιώδης. Η διοργάνωση εξειδικευμένων τομεακών συνεδριάσεων θα βοηθήσει να εξασφαλιστεί ένας συστηματικός διάλογος με τις ενδιαφερόμενες ενώσεις, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κατά την ανάπτυξη της νομοθεσίας για την ενιαία αγορά λαμβάνονται υπόψη οι περιφερειακές και τοπικές εμπειρίες και συνθήκες. Η επικέντρωση, η απλούστευση, οι σαφείς προτεραιότητες και η μεγαλύτερη διαφάνεια θα συμβάλουν στη βελτίωση της νομοθεσίας και στη μεγαλύτερη ασφάλεια του προγραμματισμού.

2.23. Συνιστά, παράλληλα με τη νέα στρατηγική για την ενιαία αγορά, να υποβληθεί επιτέλους και ένα πρόγραμμα για τη μείωση και την απλούστευση της σχετικής νομοθεσίας, κάτι που αποτελεί από καιρό πρόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν κυρίως οι τεχνικές που αναπτύχθηκαν για την πρωτοβουλία SLIM (Απλούστερη νομοθεσία για την ενιαία αγορά).

2.24. Προτείνει να δημοσιευθεί ένας κώδικας της ενιαίας αγοράς, ο οποίος θα συνοψίζει τις βασικές διατάξεις της νομοθεσίας για την ενιαία αγορά, προκειμένου να παρασχεθεί σε όλους τους φορείς της οικονομίας και της διοίκησης ένα απλό μέσο για τη χρήση των ελευθεριών της ενιαίας αγοράς. Ο κώδικας αυτός θα πρέπει να εκπονηθεί σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης προς κοινό όφελος των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων.

2.25. Επιδιοκμάζει τη θέσπιση του SOLVIT από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως ενός εντελώς νέου και πρακτικού μέσου, με το οποίο οι επιχειρήσεις θα μπορούν να ασκούν άμεσα και χωρίς γραφειοκρατία τα δικαιώματά τους στην ενιαία αγορά. Η ΕΤΠ καλεί τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν ενεργά και σε όλη την επικράτεια της Ένωσης τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να καθιερώσει αυτό το μέσο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να ανταποκριθεί στην έκκληση των περιφερειακών και τοπικών αρχών να αυξηθεί η γνώση της ενιαίας αγοράς και να παράσχει πληροφορίες σχετικά με το SOLVIT μέσω ενός ειδικού ενημερωτικού προγράμματος. Χωρίς ευρεία επιτόπια γνώση για τη δημιουργία και τη λειτουργία του SOLVIT, το νέο μέσο δεν θα μπορέσει να εκπληρώσει τον σκοπό του. Η γνώση αυτή μπορεί να παρασχεθεί μόνο σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

2.26. Καλεί τα κράτη μέλη να μην χειρίζονται το ζήτημα της υλοποίησης και της εφαρμογής της νομοθεσίας για την ενιαία αγορά μόνο σύμφωνα με τις πολιτικές σκοπιμότητες ή άλλου είδους προτεραιότητες. Μέχρι στιγμής μόνο πέντε κράτη μέλη πληρούν τον στόχο που έθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης το 2002 να μειώσουν το έλλειμμα μεταφοράς σε 1,5 % ή λιγότερο έως την άνοιξη του 2003. Ενόψει των 1 500 ανοιχτών διαδικασιών για παράβαση των Συνθηκών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλουν οι Συνθήκες με τελειώς διαφορετικό ρυθμό απ' ό,τι στο παρελθόν.

3. Η συμβολή των περιφερειακών και τοπικών αρχών

3.1. Εκτιμά ότι είναι ιδιαίτερα επείγον για τη νέα στρατηγική της ενιαίας αγοράς να αυξηθεί η διαφάνεια σ' αυτόν τον τομέα — κεντρικό μέλημα της καλύτερης ευρωπαϊκής διακυβέρνησης — μέσω της στενότερης συνεργασίας με τα ενδιαφερόμενα τμήματα της κοινωνίας των πολιτών και με την κοινή γνώμη, ώστε να αυξηθεί η επίγνωση των απαιτήσεων της ενιαίας αγοράς από όλες τις πλευρές.

3.2. Είναι υπέρ της άμεσης συμμετοχής των περιφερειακών και τοπικών αρχών στην ανάπτυξη της νέας στρατηγικής, καθώς η πληθώρα των αρμοδιοτήτων τους, για παράδειγμα σε σχέση με την περιφερειακή και τοπική οικονομική πολιτική, την πολιτική των υποδομών, τις δημόσιες ενισχύσεις, τις τοπικές δημόσιες συγκοινωνίες, την αγορά εργασίας, τον τομέα των υπηρεσιών και την ομοιόμορφη πρόσβαση και χρήση των σύγχρονων τεχνολογιών ενημέρωσης και επικοινωνίας, μεταξύ άλλων, έχουν εξαιρετική σημασία για την ενιαία αγορά. Υπενθυμίζουμε στο πλαίσιο αυτό τις διαδικασίες που προσφέρει η ΕΤΠ για τη συμμετοχή των εν λόγω αρχών και τις νέες ιδέες σχετικά με τη συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών στη βελτίωση της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης. Και οι δύο αυτοί δρόμοι θα πρέπει να αξιοποιηθούν καταλλήλως.

3.3. Υπογραμμίζει για άλλη μια φορά ότι οι προθέσεις και τα μέτρα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διαλογική ενημέρωση και

την επίλυση προβλημάτων είναι αναγκαίες για τις δραστηριότητες της ενιαίας αγοράς, αλλά όχι επαρκείς. Πιο συγκεκριμένα, για τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις και για τους διάφορους φορείς που δρουν σε απόκεντρες, περιφερειακές περιοχές, η ηλεκτρονική πρόσβαση σε βάσεις δεδομένων και δίκτυα πληροφοριών παραμένει μια ανεπίλυτη πρόκληση, παρά την επιτυχή υλοποίηση της eEurope. Οι πρακτικές συμβουλές στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις σε τοπικό επίπεδο σχετικά με την εφαρμογή των ρυθμίσεων για την ενιαία αγορά παραμένουν ζωτικής σημασίας. Η ΕΤΠ υπενθυμίζει τις προτάσεις της για στενότερη απ' ό,τι στο παρελθόν συμμετοχή των περιφερειακών και τοπικών φορέων στην ανάπτυξη της στρατηγικής για την ενιαία αγορά και χρήση των φορέων αυτών για την υλοποίησή της. Η νέα στρατηγική για την ενιαία αγορά θα πρέπει να στηριχθεί για την υλοποίησή της πρωτίστως στους περιφερειακούς και τοπικούς φορείς.

3.4. Προτρέπει τις περιφερειακές και τοπικές αρχές να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή, στο πλαίσιο των διμερών και πολυμερών συνεργασιών με τους εταίρους τους στα μελλοντικά κράτη μέλη και στη συμμετοχή τους σε προγράμματα αδελφοποιήσεων, στα προβλήματα υλοποίησης και εφαρμογής των ρυθμίσεων για την ενιαία αγορά. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να χρησιμοποιηθεί κυρίως η παρατεταμένη προενταξιακή στρατηγική του προγράμματος Phare για τη θεσμική στήριξη.

3.5. Προτρέπει τις περιφερειακές και τοπικές αρχές να συμβάλουν στη στρατηγική για την εσωτερική αγορά ανοίγοντας περισσότερο τις αγορές τους στον ανταγωνισμό σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο σημείο 1.4.

Βρυξέλλες, 12 Φεβρουαρίου 2003.

Ο Πρόεδρος

της Επιτροπής των Περιφερειών

Albert BORE